

Sag T-122/05

Robert Benkö m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Annullationssøgsmål — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — beslutning 2004/798/EF — liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning for det kontinentale biogeografiske område — personer, der er umiddelbart og individuelt berørt — afvisning«

Retten's kendelse (Første Afdeling) af 19. september 2006 II - 2943

Sammendrag af kendelse

- 1. Annullationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter, som berører dem umiddelbart og individuelt
(Art. 230, stk. 4, EF; Rådets direktiv 92/43; Kommissionens beslutning 2004/798)*

2. *De Europæiske Fællesskaber — domstolskontrol med lovligheden af institutionernes retsakter*
(Art. 230, stk. 4, EF, art. 234 EF og 241 EF)
3. *Annulationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter, som berører dem umiddelbart og individuelt*
(Art. 230, stk. 4, EF; Rådets direktiv 92/43; Kommissionens beslutning 2004/798)

1. For at en sagsøger som en betingelse for, at et annulationssøgsmål kan antages til realitetsbehandling i henhold til artikel 230, stk. 4, EF, kan anses for at være umiddelbart berørt, skal den anfægtede fællesskabsforanstaltning umiddelbart have indvirkning på sagsøgerens retsstilling, og foranstaltningen må ikke overlade et skøn til adressaterne, der skal gennemføre den, men gennemførelsen skal ske helt automatisk, udelukkende i medfør af fællesskabsretsreglerne og uden anvendelse af andre mellemkommende regler.

Ejerne af fast ejendom er ikke umiddelbart berørt af beslutning 2004/798, der i henhold til direktiv 92/43 om bevaring af naturtyper fastlægger listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det kontinentale biogeografiske område. Den beskyttelsesordning, der er fastsat i direktivets artikel 6, stk. 2-4, og som sagsøgernes jordlodder i henhold til den anfægtede beslutning er underlagt, har

ikke umiddelbart indvirkning på deres retsstilling.

Eftersom direktivets artikel 4, stk. 5, bestemmer, at en lokalitet, som er opført på den i samme artikel, stk. 2, tredje afsnit, nævnte liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning, er underlagt bestemmelserne i dette direktivs artikel 6, stk. 2-4, indrømmer disse bestemmelser i denne forbindelse de nationale myndigheder skønsbeføjelser. Heraf følger, at optagelse af en lokalitet på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning ikke giver nogen præcis indikation for så vidt angår de foranstaltninger, som de nationale myndigheder skal træffe i overensstemmelse med direktivets bestemmelser.

Endelig bemærkes, at selv om det forudsættes, at alvorlige økonomiske konsekvenser og retlige ulemper, nemlig en forøgelse af udgifterne til forvaltning og nedsættelse af sagsøgernes faste ejendommens værdi, er den direkte følge af den anfægtede beslutning, påvirker disse

indvirkninger ikke retsstillingen for ejerne af fast ejendom, men udelukkende deres faktiske situation, og de giver dermed ikke mulighed for at betragte sagsøgerne som umiddelbart berørte.

beføjet til selv at fastslå ugyldigheden af sådanne retsakter, til at forelægge Domstolen præjudicielle spørgsmål herom.

(jf. præmis 49)

(jf. præmis 35, 38, 46 og 47)

2. Der er dels ved traktatens artikel 230 EF og 241 EF, dels ved dens artikel 234 EF oprettet et fuldstændigt retsmiddel- og proceduresystem, som skal sikre kontrollen med lovligheden af institutionernes retsakter, idet kompetencen til at udøve denne kontrol er tillagt Fællesskabets retsinstanter. Fysiske eller juridiske personer, der på grund af betingelserne i artikel 230, stk. 4, EF for at antage en sag til realitetsbehandling ikke kan anfægte almengyldige fællesskabsretsakter direkte, har inden for rammerne af dette system efter omstændighederne mulighed for at gøre gældende, at sådanne retsakter er ugyldige, enten for Fællesskabets retsinstanter i form af en indsigelse i medfør af traktatens artikel 241 EF eller for de nationale retter, og at foranledige disse, som ikke er

3. Beslutning 2004/798, der i henhold til direktiv 92/43 om bevaring af naturtyper fastlægger listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det kontinentale biogeografiske område, og hvorved områder på østrigsk territorium udpeges som lokaliteter af fællesskabsbetydning, berører ikke de kommuner, på hvis område lokaliteterne er beliggende, individuelt.

Selv om det antages, at disse kommuner har beføjelse til at gennemføre direktivet, vil en sådan beføjelse ikke individualisere dem i henhold til artikel 230, stk. 4, EF, dels fordi deres retsstilling ikke er anderledes end retsstillingen for alle andre nationale myndigheder, der skal gennemføre direktivet, herunder dets artikel 6, stk. 2-4, dels fordi den eventuelle indvirkning, som forpligtelserne i direktivet har på udøvelsen af de sagsøgende kommuners kompetence til at forvalte og beskytte området, udøves — henset til den generelle og abstrakte karakter af definitionen af de lokaliteter, der er klassificeret i beslutningen — på

samme måde som for alle andre kommuner, hvis område omfatter en lokalitet, der er klassificeret ved beslutningen.

Den almene interesse, som en regional eller lokal administrativ myndighed, der er kompetent med hensyn til økonomiske og sociale spørgsmål inden for sit

område, kan have i at opnå et gunstigt resultat for dette områdes økonomiske velfærd, er ikke i sig selv tilstrækkelig til at betragte denne region som værende berørt af almengyldige retsakter i artikel 230, stk. 4, EF's forstand.

(jf. præmis 61-64 og 72)